

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 4Cpr/2/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5111241935
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Majeriková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2019:5111241935.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina sudkyňou JUDr. Annou Majerikovou v spore žalobca: J.. F. W., nar. XX.X.XXXX, bytom V. XXXX/XX, A. - K. M., proti žalovanému: Slovexperta, s.r.o., M. R. Štefánika 32, Žilina, IČO: 36 404 811, právne zastúpenému Advokátska kancelária M Kojtalová, s.r.o., so sídlom Antona Bernoláka 51, Žilina, IČO: 47 258 608, o náhradu mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru, takto

rozhodol:

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu mzdy z neplatne skončeného pracovného pomeru za obdobie od 8.10.2009 do 30.9.2010 v sume 9.617,86 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 632,40 eur od 16.11.2009 do zaplataenia, 9 % ročne zo sumy 816,86 eur od 16.12.2009 do zaplataenia, 9 % ročne zo sumy 816,86 eur od 16.1.2010 do zaplataenia, 9 % ročne zo sumy 816,86 eur od 16.2.2010 do zaplataenia, 9 % ročne zo sumy 816,86 eur od 16.3.2010 do zaplataenia, 9 % ročne zo sumy 816,86 eur od 16.4.2010 do zaplataenia, 9 % ročne zo sumy 816,86 eur od 16.5.2010 do zaplataenia, 9 % ročne zo sumy 816,86 eur od 16.6.2010 do zaplataenia, 9 % ročne zo sumy 816,86 eur od 16.7.2010 do zaplataenia, 9 % ročne zo sumy 816,86 eur od 16.8.2010 do zaplataenia, 9 % ročne zo sumy 816,86 eur od 16.9.2010 do zaplataenia, 9 % ročne zo sumy 816,86 eur od 16.10.2010 do zaplataenia, a to všetko do 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

II. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a .

III. Žiadna zo strán sporu n e m á na náhradu trov konania právo.

IV. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť na účet tunajšieho súdu súdny poplatok vo výške 577 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podaním doručeným súdu dňa 7.12.2011 domáhal mzdových nárokov - náhrady mzdy v súvislosti s neplatným skončením pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa a to od 1.10.2009 až do rozhodnutia súdu a náhradu požadoval za každý mesiac, v ktorom mu nebola vyplatená mzda daná pracovnom zmluvou. Tento mzdový nárok uplatnil vo vedenom konaní sp. zn. 17C 229/2009 o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru a žalobca oznámil žalovanému listom zo dňa 1.10.2009, že trvá na ďalšom zamestnaní a žiadal, aby mu bola naďalej prideľovaná práca podľa pracovnej zmluvy. Súd jeho nárok o náhradu mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru vylúčil na samostatné konanie vedené pod sp. zn. 4 Cpr. 2/2011.

2. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 23.2.2012 na výzvu súdu uznesením č. k. 4Cpr 2/2011-12 zo dňa 1.2.2012 (k špecifikácii rozsahu peňažného nároku t.j. v akej výške navrhuje zaviazat' k náhrade mzdy, v akej výške a z akej sumy žiada priznať úrok z omeškania od 1.10.2009 do rozhodnutia) uviedol, že už dňa 26.11.2009 podal žalobu o určenie, že výpoveď, ktorú mu dal žalovaný a ktorou sa jeho pracovný pomer končí dňom 30.9.2009 je neplatná a jeho pracovný pomer u žalovaného trvá. Proti rozsudku zo dňa 7.12.2011 podal odvolanie. Nárok na náhradu mzdy uplatnil od 1.10.2009 do 31.10.2009 v sume 813,25 eur s tým, že tento bude musieť upraviť po vyžiadaní mzdových listov od žalovaného, ktoré mzdové listy vyžiada súd za rozhodujúce obdobie a z ktorej dokumentácie sa dá špecifikovať jeho nárok.

3. Uznesením č. k. 4Cpr 2/2011-21 zo dňa 28.2.2012 súd konanie o náhradu mzdy prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 17C/229/2009; rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 28.3.2012.

4. Rozsudkom č. k. 17C/229/2009-439 zo dňa 16.12.2016 súd určil, že skončenie pracovného pomeru výpoveďou zo dňa 30.7.2009 danou žalovaným žalobcovi je neplatné a pracovný pomer žalobcu u žalovaného naďalej trvá. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 24.5.2017 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Žiline č. k. 6Co/58/2017 zo dňa 26.4.2017, ktorým rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 16.12.2016 odvolací súd potvrdil.

5. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 14.9.2017, špecifikoval uplatnený nárok na náhradu mzdy za obdobie od 1.10.2009 do 24.5.2017 vo výške jeho priemerného zárobku za rozhodné obdobie spolu so zákonným úrokom z omeškania z dlžnej sumy odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti tej ktorej splátky náhrady mzdy až do zaplataenia a žiadal zaplatiť spolu sumu 73.663,81 eur aj so zákonným úrokom z omeškania vyčísleným z dlžnej sumy odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti tej ktorej splátky náhrady mzdy až do zaplataenia. Uviedol, že náhrada mzdy mala byť vyplácaná mesačne v jednotlivých výplatných termínoch do 15. dňa v tom ktorom mesiaci a žalobca požaduje náhradu mzdy, ako aj k tomu sa viažuce úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho po splatnosti z dlžnej sumy až do zaplataenia. Od právoplatného skončenia sporu vedeného pod sp. z n. 17C/229/2009 uplynul značný čas a žalovaný nevyplatil žalobcovi žiadnu náhradu. Žalobca dňa 1.1.2009 doručil zamestnávateľovi oznámenie, že žalobca trvá na tom, aby ho zamestnávateľ ďalej zamestnával a prideloval mu prácu v zmysle pracovnej zmluvy, a preto mu náhrada mzdy prislúcha od tohto dňa. Nakoľko žalobca si uplatňuje náhradu mzdy od 1.10.2009, rozhodným obdobím je predchádzajúci kalendárny štvrtrok v zmysle ust. § 134 Zákonníka práce, teda za mesiace 7, 8 a 9/2009 a predložil vykonaný výpočet náhrady mzdy, pričom vychádzal z priemernej mesačnej mzdy vo výške 802,59 eur, ktorá za obdobie od 1.10.2009 do 24.5.2017 predstavuje čiastku 73.663,81 eur a k tejto sume uviedol obdobie od 1.10.2009 do 24.5.2017, čo predstavuje 91 celých mesiacov a alikvotné obdobie za máj 2017, t.j. 16 pracovných dní, a preto výpočet je $91 \times 802,59 \text{ eur} + 628,12 \text{ eur}$, t.j. 73.663,81 eur (č.l. 50).

6. Žalovaný podaním doručeným súdu 20.10.2017 (č.l. 73) potvrdil skutočnosti ohľadom rozhodnutia Okresného súdu Žilina rozsudkom 17C/229/2009 zo dňa 16.12.2016, ktorým súd určil, že skončenie pracovného pomeru výpoveďou zo dňa 30.7.2009 danou žalovaným žalobcovi je neplatné a pracovný pomer žalobcu u žalovaného trvá, predmetné rozhodnutie bolo potvrdené Krajským súdom v Žiline a žalobca podaním zo dňa 7.12.2011 v konaní o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru žiadal náhradu mzdy spolu s úrokom z omeškania od 1.10.2009 až do rozhodnutia súdu, pričom výšku peňažného plnenia nešpecifikoval a požadoval náhradu za každý mesiac, ktorá mzda nebola vyplatená. Žalobca listom doručeným žalovanému dňa 8.10.2009 oznámil zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom zamestnávaní. Na výzvu súdu žalobca podaním doručeným súdu dňa 23.2.2012 žiadal zaplatiť sumu 813,25 eur od 16.11.2009 do zaplataenia a z uvedeného je zrejmé, že sa domáhal náhrady mzdy za jeden mesiac (zrejme október 2009) vo výške 813,25 eur. Za rozhodné obdobie pre výpočet náhrady mzdy žalovaný považoval obdobie druhého štvrtroka 2009. Nároky žalobcu uplatnené podaním doručeným súdu 14.9.2017 na náhradu mzdy za obdobie od 11/2009 do 7/2014 žalovaný považuje za premlčané, nakoľko žalobca ich riadne a včas neuplatnil na súde v rámci trojročnej premlčacej lehoty a z tohto dôvodu vzniesol námietku premlčania čo do nárokov na náhradu mzdy za obdobie od 11/2009 do 7/2014. Vyslovil názor, že náhrada mzdy by mala mať povahu satisfakcie, pričom však je potrebné zohľadniť podmienku, že náhrada mzdy sa zamestnancovi poskytuje len za obdobie, kedy zamestnanec chce pracovať a zároveň môže reálne pracovať. Navrhol vykonať dopyt na Sociálnu poisťovňu, Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny, ako i zdravotnú poisťovňu za účelom zistenia či a v akom čase bol

žalobca počas rozhodného obdobia od 1.10.2009 do 24.5.2017 vedený ako nezamestnaný, vedený ako zamestnanec u iného zamestnávateľa, resp. vedený ako SZČO a či poberal dávky nemocenského poistenia a aký príjem v rozhodnom období dosahoval. Zároveň žalovaný žiadal, aby plnenie za čas dlhší ako 12 mesiacov žalobcovi súd náhradu mzdy nepriznal, nakoľko po uplynutí tak dlhej doby by táto náhrada mzdy neplnila svoj účel a jej priznanie v akejkoľvek výške by bolo v rozpore s dobrými mravmi.

7. Uznesením č. k. 4Cpr/2/2011-88 zo dňa X.X.XXXX súd pripustil zmenu žaloby o náhradu mzdy v znení špecifikácie doručenej dňa XX.X.XXXX, kde náhradu mzdy žalobca uplatnil za obdobie od X.XX.XXXX do XX.X.XXXX vo výške XX.XXX,XX eur spolu s príslušenstvom; rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa XX.X.XXXX.

8. L. č. k. XCpr/X/XXXX-XX zo dňa X.X.XXXX konanie prerušil do právoplatného skončenia dovolacieho konania vo veci vedenej na Y. súde D. sp. zn. XXC/XXX/XXXX, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa XX.X.XXXX. N. súd SR č. k. XCdo/XXX/XXXX-XXX zo dňa XX.X.XXXX dovolanie žalovaného odmietol, rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa XX.X.XXXX.

9. B. vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, oboznámením sa s listinnými dôkazmi produkovanými stranami sporu a dospel k nasledovným skutkovým zisteniam.

XX. D. zotrval na podanom návrhu, uviedol, že nárok na náhradu mzdy si uplatňoval od X.XX.XXXX do právoplatného skončenia sporu a na výzvu súdu upravil výšku za obdobie od X.XX. do XX.XX. v sume XXX,XX eur, avšak nemienil sa vzdať jeho nároku na náhradu mzdy a teda od začiatku mal v úmysle požadovať náhradu mzdy od X.XX.XXXX až do právoplatného skončenia sporu. D. si uplatňuje nárok na základe rozhodnutia, ktorým bolo rozhodnuté, že pracovný pomer trvá a výpoveď daná žalovaným je neplatná. L., že dostal výpoveď zo strany žalovaného po XX.ke a z dôvodu, že porušoval pracovnú disciplínu, a teda táto skutočnosť nasvedčuje tomu, že ho nikto nemal záujem zamestnať. Od októbra XXXX bol evidovaný na úrade práce až do januára XXXX. V tomto období bol bez príjmu, mal nezaopatreného syna, ako samostatne zárobkovo činná osoba hľadal si optimálnu prácu a podnikateľskú činnosť vykonával pre počítačové spracovanie údajov a teda pokračoval v činnosti, ktorú robil u žalovaného, lebo nikde sa nemohol zamestnať v tomto odbore. P. nejakým spôsobom zabezpečil životné potreby bola založená spoločnosť P & P partners s.r.o. na manželku a z tohto dôvodu je prepojená spoločnosť na neho, dodnes je zamestnancom tejto spoločnosti. C. spoločnosť nikdy nevykazovala zisk a jeho príjem zo spoločnosti mal v minimálnej mzde. B. P & P partners má viac činností, ale spracovanie údajov je obdoba toho čo robil u žalovaného, teda pri poisťovních udalostiach, odovzdávanie podkladov mandatórovi a má zmluvu so spoločnosťou, ktorá vykonáva pre poisťovne činnosť. N. po právoplatnom skončení sporu žalobca nastúpil k žalovanému a uzavreli dohodu o skončení pracovného pomeru XX.X.XXXX. Na podnet žalovaného po nástupe ho nútili podpísať novú pracovnú zmluvu, avšak s podmienkami nesúhlasil, aby nevyvolával konflikt po vzájomnej dohode došlo ku skončeniu pracovného pomeru.

XX. D. vo svojom vyjadrení ďalej doplnil, že listom dňa X.XX.XXXX žalovanému oznámil, že výpoveď je neplatná a trvá na tom, aby mu bola pridelená práca a následne dňa XX.XX.XXXX podal žalobu o určenie neplatnosti ukončenia pracovného pomeru. Na základe uvedených úkonov mu vznikol zo zákona nárok na náhradu mzdy od X.XX.XXXX až do doby, kedy mu žalovaný umožní vykonávať prácu, t.j. do XX.X.XXXX, teda bez obmedzenia počtu mesiacov vo výške priemernej mzdy, ktoré za obdobie druhého kvartálu r. XXXX je XXX,XX eur a celková čiastka náhrady mzdy za rozhodujúce obdobie je XX.XXX,XX eur. W., že nie jeho vinou konanie pred súdom trvalo od XX.XX.XXXX až do XX.X.XXXX a v čase, keď žalovaný ho bezdôvodne pripravil o prácu, bol vo veku cez XX rokov, t.j. v kategórii znevýhodnených na pracovnom trhu a navyše, potvrdením o ukončení pracovného pomeru z dôvodu porušenia pracovnej disciplíny. N. náhrady mzdy v plnej výške od X.XX.XXXX do XX.X.XXXX by malo za následok, že by bol vinou súdu doživotne poškodený na výške vyplácaného dôchodku, pretože náhrada mzdy z neplatne skončeného pracovného pomeru sa zahŕňa do vymeriavacieho základu a uvádza sa do evidenčných listov dôchodkového poistenia a keďže mu vznikol nárok na náhradu mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru, takisto vznikla povinnosť zamestnávateľovi vyplácať mu od XX.XX.XXXX, čo bol termín na vyplatenie náhrady mzdy mesačne sumu XXX,XX eur až do XX.X.XXXX, kedy mu umožnil žalovaný pracovať v súlade s pracovnou zmluvou. W. rozhodovaní o priznaní úrokov z omeškania poukázal na rozhodnutie N. súdu sp. zn. XCdo/XXX/XXXX. L., že dňa X.XX.XXXX v konaní o žalobe o určenie neplatnosti ukončenia pracovného pomeru rozšíril svoj návrh aj o náhradu mzdy z neplatného ukončenia pracovného pomeru tak, aby súd rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť mu náhradu

mzdy spolu s úrokom z omeškania od X.XX.XXXX až do rozhodnutia a práve tieto nároky z neplatného rozviazania pracovného pomeru rozšíril, aby nebolo jeho právo premlčané a jasne z toho vyplýva, že uplatnil nárok na náhradu mzdy za obdobie od X.XX.XXXX až do rozhodnutia súdu, nikdy takúto žalobu nevzal späť a riadne pokračoval v konaní, teda nie je dôvod, aby bolo ukončené spočívanie premlčania, keďže v tej dobe nedisponoval všetkými dokladmi, ktoré by mali byť dôkazom o úplnosti a správnosti výšky uplatňovaného nároku, preto žiadal, aby tieto doklady predložil žalovaný k potrebnej špecifikácii. Z formulácie petítu nie je v žiadnom prípade možné odvodzovať, že by uplatňoval nárok na náhradu mzdy len za jeden mesiac. Po prerušení konania o náhradu mzdy do právoplatného skončenia konania vedeného na Y. súde D. pod sp. zn. XXC/XXX/XXXX dňa XX.X.XXXX doručil súdu bližšiu špecifikáciu od X.XX.XXXX do XX.X.XXXX, čo je v súlade s uplatneným nárokom dňa X.XX.XXXX a doplnením, a preto námietku žalovaného považoval za nedôvodnú.

XX. D. prostredníctvom právneho zástupcu zotrval na svojich písomných vyjadreniach. D., aby súd nepriznal žalobcovi ako zamestnancovi náhradu mzdy za čas presahujúci XX mesiacov a nepriznal ani nároky na úroky z omeškania. V nadväznosti na vznesený návrh s poukazom na § 79 ods. X považuje priznanie náhrady nad rámec XX mesiacov odporujúce zásadám primeranosti a spravodlivosti vzhľadom na dlhšie časové obdobie súdneho konania a skutočnosť, že žalobca počas celého obdobia mal príjem zo spoločnosti P & P partners, ide o obchodnú spoločnosť, personálne prepojenú so žalobcom, kde vykonával činnosť štatutárneho orgánu, a teda mohol si modifikovať výšku príjmu, a preto nie je možné prihliadnuť ak nedosahoval príjem, ktorý dosahoval u žalovaného v predchádzajúcom období. W. ide o uplatnený nárok na úroky z omeškania, úroky z omeškania nemajú oporu v zákonníku práce, ktorý túto úpravu nezakotvuje a poukázal na uznesenie U. súdu SR sp. zn. XÚS XXX/XXXX, v ktorom sa ústavný súd zaoberal otázkou úrokov z omeškania podľa D. práce v rámci posudzovania neplatnosti skončenia pracovného pomeru výpoveďou a priznania náhrady mzdy, kedy konštatoval, že rozhodnutie okresného súdu, ktorý nepriznal úroky z omeškania z dôvodu, že nárok na úrok z omeškania nemá oporu v zákone, nepovažoval za ústavne nekomfortné. Je v rozpore so zabezpečenými listinnými dôkazmi zo strany súdu tvrdenie žalobcu, že by od októbra XXXX bol evidovaný na úrade práce a žalobca žiadnym spôsobom nevyužil ani zákonom priznanú možnosť pomoci štátu aktívne si hľadať zamestnanie a toto zamestnanie si nájsť. D. začal podnikat' ako samostatne zárobkovo činná osoba, teda sám si zvolil niesť riziko podnikania za výsledky, za ktoré nemôže byť zodpovedný žalovaný, a teda nemôže byť zodpovedný ani za príjem, ktorý deklaroval žalobca. D. svoju podnikateľskú činnosť transformoval do obchodnej spoločnosti, ktorej jediným spoločníkom je jeho manželka a štatutárnym orgánom je sám žalobca, ktorý je opätovne nositeľom zodpovednosti za výsledky z podnikania. D. v rámci podnikateľskej činnosti vykonával prácu rovnakého charakteru ako predtým u žalovaného, teda prácu zodpovedajúcu jeho kvalifikácii a hoci žalobca tvrdil, že nemal možnosť sa zamestnať, tieto skutočnosti žiadnym spôsobom nepreukázal. W. náhrada mzdy v rozsahu XX mesiacov považuje žalovaný za dostatočne zodpovedajúcu účelu a funkciám náhrady mzdy t.j. satisfakčnej, sankčnej aj sociálnej funkcie.

XX. D. vo svojom písomnom vyjadrení doručené súdu dňa XX.X.XXXX uviedol, že žalobou o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru nebol uplatnený zo strany žalobcu nárok na náhradu mzdy, túto si uplatnil až na pojednávaní dňa X.XX.XXXX návrhom, ktorý mal vady a ktorý súd vylúčil na samostatné konanie. Po vylúčení návrhu bol žalobca uznesením zo dňa X.X.XXXX vyzvaný pod následkom odmietnutia podania na odstránenie väd jeho podania z pojednávania zo dňa X.XX.XXXX a na túto výzvu uplatnil žalobca voči žalovanému nárok na náhradu mzdy, ktorú špecifikoval tak, že je povinný zaplatiť žalobcovi sumu XXX,XX eur s X % úrokom z omeškania od XX.XX.XXXX do zaplatenia. W. vzniku práva na náhradu mzdy je neplatné skončenie pracovného pomeru výpoveďou a oznámenie zamestnanca, že trvá na ďalšom zamestnávaní, ktoré bolo doručené zo strany zamestnanca dňa X.XX.XXXX. V prejednávacom prípade teda sám žalobca po výzve súdu svoj nárok špecifikoval ako nárok na zaplatenie sumy XXX,XX eur a až podaním zo dňa X.X.XXXX doručeným súdu dňa XX.X.XXXX pristúpil k zmene žalobného návrhu, o ktorej rozhodol súd uznesením zo dňa X.X.XXXX, a teda je zrejmé, že žalobca si pri odstraňovaní väd pôvodného návrhu uplatnil nárok na zaplatenie výlučne sumy náhrady mzdy titulom neplatného skončenia pracovného pomeru za jeden mesiac spolu s uplatneným príslušenstvom. B. uznesením č. k. XCpr/X/XXXX-XX konanie prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na Y. súde D. sp. zn. XXC/XXX/XXXX a nastali účinky prerušenia, pričom neznamená to však, že sa zastavilo plynutie hmotnoprávnej premlčacej doby na nároky žalobcu, ktoré neboli uplatnené jeho písomným podaním zo dňa XX.X.XXXX, teda nároky, ktoré sú predmetom jeho návrhu. U. žalobcu ako účastníka konania je zrejmé, že s poukazom na ust. § 112 Y. zákonníka žalobca uplatnil svoj nárok s hmotnoprávnymi účinkami pri odstraňovaní väd svojho podania zo dňa X.XX.XXXX

výlučne vo vzťahu k náhrade mzdy za obdobie jedného mesiaca, a teda pre tento nárok počas súdneho konania premlčacia doba neplynula. Na strane žalobcu neexistovala skutková ani právna prekážka, aby počas prerušenia súdneho konania, kedy neplynú výlučne lehoty v zmysle Y. a následne E., rozšíril svoj žalobný nárok na náhradu mzdy tak, aby sa mu tieto nepremiľali i za ďalšie plynúce obdobie, keďže nárok na náhradu mzdy podľa ust. § 79 ods. X D. práce možno po prvý raz uplatniť, keď sa táto náhrada stane splatnou, t.j. keď nastane čas jej splnenia, splatnosťou sa právo na náhradu mzdy stáva vymáhateľným právom, teda sa stáva nárokom a od tohto okamihu začína plynúť trojročná premlčacia doba. W. nárok za ďalšie obdobie tak, ako je špecifikovaný podaním zo dňa X.X.XXXX, doručenom súdu dňa XX.X.XXXX, vo svojej prevažnej časti je nutné považovať za premlčaný. Zo žalobcom predložených listinných dôkazov vyplýva prehľad jeho zamestnaní od X.XX.XXXX a prehľad príjmov za roky XXXX až XXXX zo spol. P & P partners, s.r.o. a podľa vyjadrenia žalobcu tento bol do obdobia X.X.XXXX nezamestnaný, nebol evidovaný na úrade práce, a teda nepreukázal svoje tvrdenia, že ho nikto nemal záujem zamestnať. D. bol od XX.X.XXXX samostatne zárobkovo činnou osobou, teda podnikateľom, zároveň od XX.X.XXXX bol konateľom obchodnej spoločnosti P & P partners, s.r.o. a sám deklaroval, že počas obdobia, ktoré tvorí predmet konania, vykonával prácu zodpovedajúcu jeho kvalifikácii. M. z návrhu žalovaného na nepriznanie náhrady mzdy za čas presahujúci XX mesiacov je zrejmé, že žalobca vykonával totožnú prácu ako u žalovaného formou výkonu podnikateľskej činnosti, čiže vykonával prácu, ktorú možno z hľadiska rozhodovania o nepriznaní náhrady mzdy považovať za rovnocennú u žalovaného, pričom išlo o prácu v mieste, ktoré je možné z hľadiska daného účelu považovať za rovnocenné miestu zjednanému pre výkon pôvodnej pracovnej činnosti, a teda z hľadiska obsahu výkonu práce žalobca žiadnu ujmu neutrpel. V posudzovanom období žalobca vykonával podnikateľskú činnosť, pričom svoj príjem za obdobie od XXXX do XXXX žiadnym spôsobom nepreukázal, tento príjem však nie je možné stotožniť s príjmom u zamestnávateľa, keďže žalobca sa rozhodol podnikáť, a teda je zodpovednosťou žalobcu ako podnikateľa vykonávajúceho podnikateľskú činnosť vo vlastnom mene na vlastnú zodpovednosť túto vykonávať za účelom dosiahnutia zisku. C. bolo by neprimerané a nespravodlivé žiadať od žalovaného, aby mu za daného stavu vyplatil náhradu mzdy za celé požadované obdobie, eventuálne za obdobie, ktoré nároky nie sú premlčané, žalovaný má zato, že ak by súd priznal náhradu aj za obdobie prevyšujúce XX mesiacov, došlo by k neprimeranému obohateniu na strane žalobcu a priznanie náhrady mzdy prevyšujúcej obdobie XX mesiacov by bolo v rozpore so základnými zásadami D. práce najmä čl. 2.

XX. Z oznámenia žalobcu adresovaného žalovanému (č.l. XX) vo veci neplatnosti skončenia pracovného pomeru žalobca uviedol, že jeho pracovný pomer má končiť dňom XX.X.XXXX v súlade s výpoveďou a oznámil, že toto rozviazanie pracovného pomeru považuje za neplatné a jeho pracovný pomer naďalej trvá a žiada, aby mu bola naďalej pridelovaná práca podľa pracovnej zmluvy, list datovaný X.XX.XXXX s pečiatkou doručenia žalovanému dňa X.XX.XXXX.

XX. Z lustrácie v B. poisťovni zo dňa X.X.XXXX súd zistil, že žalobca ako zamestnanec bol v evidencii u žalovaného B. s.r.o. v období od XX.X.XXXX do XX.X.XXXX, v období od X.X.XXXX do X.X.XXXX ako samostatne zárobkovo činná osoba s vymeriavacím základom XXX,XX eur, v období od X/XXXX do XX/XXXX a v období od X/XXXX do X/XXXX XXX,XX eur, v období od X.X.XXXX do XX.X.XXXX zamestnanec - dohodár S. F. a.s. a zamestnanec S. F. a.s. v období od X.XX.XXXX do XX.XX.XXXX s vymeriavacím základom XX/XXXX XXX eur, XX/XXXX XXX eur, XX/XXXX XXX,XX eur, ďalej v období od X.X.XXXX zamestnanec spoločnosti P & P partners, s.r.o. s vymeriavacím základom v období od X/XXXX do XX/XXXX XXX,XX eur, v období XXXX XXX eur, XXXX XXX,XX eur, v období január XXXX XXX eur, v období január XXXX XXX eur, január XXXX XXX eur.

XX. Z potvrdenia U. práce, sociálnych vecí a rodiny A. doručené súdu XX.XX.XXXX (č.l. XXX) súdu bolo oznámené, že žalobca od X.XX.XXXX do XX.X.XXXX nebol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie na U. práce, sociálnych vecí a rodiny A. IV. a taktiež nepoberal dávky vyplácané z úradu práce.

XX. D. predložil podaním zo dňa XX.X.XXXX prehľad priemerných zárobkov a vyplácanej mzdy zamestnávateľom P & P partners, s.r.o. v r. XXXX suma XXX,XX eur, v r. XXXX suma XXX eur, v r. XXXX suma XXX eur, v r. XXXX suma XXX eur, v r. XXXX suma XXX eur (č.l. XXX).

XX. Z prehľadu zamestnaní (č.l. XXX) žalobca uviedol, že od X.XX.XXXX do X.X.XXXX nezamestnaný, od X.X.XXXX do X.X.XXXX živnosť, od X.X.XXXX bez pracovnej náplne, od X.X.XXXX do XX.X.XXXX

nezamestnaný, od X.XX.XXXX do XX.XX.XXXX zamestnanec S. F., od XX.XX.XXXX do X.X.XXXX nezamestnaný a od X.X.XXXX až doposiaľ zamestnanec spol. P & P partners, s.r.o.

XX. Z výpisu zo živnostenského registra obchodné meno J. F. W., so sídlom V. XXXX/XX, A., predmet podnikania služby súvisiace s počítačovým spracovaním údajov, deň vzniku oprávnenia XX.X.XXXX, deň zániku oprávnenia X.X.XXXX (č.l. XXX).

XX. Z výpisu z obchodného registra spoločnosti P & P partners, s.r.o. J.: XX XXX XXX, V. XX, A., od XX.X.XXXX je ako štatutárny orgán konateľ zapísaný J. F. W. a spoločník D. W. (č.l. XXX).

XX. Z potvrdenia žalovaného o výške priemerného zárobku žalobcu zo dňa X.XX.XXXX súd zistil, že za druhý kvartál XXXX jeho priemerný mesačný zárobok predstavoval sumu XXX,XX eur (č.l. XXX). D. v treťom kvartáli XXXX dosiahol priemerný hodinový zárobok vo výške X,XXXX eur a priemerný mesačný zárobok v treťom kvartáli XXXX sumu XXX,XX eur, ktorá skutočnosť vyplýva z potvrdenie žalovaného zo dňa XX.X.XXXX (č.l. XXX).

XX. L. č. k. XCpr/X/XXXX-XXX zo dňa XX.X.XXXX súd pripustil zmenu žaloby, ktorou sa žalovaný domáhal zaplata náhrady mzdy z neplatne skončeného pracovného pomeru za obdobie od X.XX.XXXX do XX.X.XXXX v sume XX.XXX,XX eur s úrokom z omeškania vyčísleným za jednotlivé mesačné náhrady XXX,XX eur od XX.XX.XXXX až od XX.X.XXXX do zaplata.

XX. V danej prejednávanej veci sa žalobca domáha náhrady mzdy z titulu neplatného skončenia pracovného pomeru a právnym základom nároku na uplatňovanú náhradu mzdy je konštatovanie neplatnosti skončenia pracovného pomeru výpoveďou zo dňa XX.X.XXXX danou žalovaným žalobcovi a trvanie pracovného pomeru žalobcu u žalovaného a to rozhodnutím súdu rozsudkom č. k. XXC/XXX/XXXX-XXX zo dňa XX.XX.XXXX v spojení s potvrdzujúcim rozhodnutím K. súdu v D. č. k. XCo/XX/XXXX zo dňa XX.X.XXXX; rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa XX.X.XXXX. W. tohto konania je posúdenie dôvodnosti výšky uplatnenej náhrady a obdobia, za ktoré si náhradu žalobca uplatňuje a to za obdobie od X.XX.XXXX do XX.X.XXXX spolu vo výške XX.XXX,XX eur s príslušenstvom k uplatneným mzdovým nárokom a to úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od splatnosti jednotlivých náhrad mzdy za jednotlivý mesiac od XX.XX.XXXX až XX.X.XXXX do zaplata. V konaní nebolo sporné, že v danom prípade boli splnené podmienky v zmysle § 79 ods. X D. práce na priznanie náhrady mzdy, sporné je obdobie, za ktoré má byť náhrada mzdy priznaná (§ 79 ods. X).

XX. W. § 252d ods. X D. práce (prechodné ustanovenie účinné k 1. marcu XXXX), ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj pracovnoprávne vzťahy, ktoré vznikli pred 1. marcom XXXX. W. úkony urobené pred 1. marcom XXXX a nároky, ktoré z nich vznikli, sa posudzujú podľa právnej úpravy účinnej do XX. februára XXXX.

XX. W. § 79 ods. X D. práce (zákon č. XXX/XXXX Z. z. účinný do XX.X.XXXX), ak zamestnávateľ dal zamestnancovi neplatnú výpoveď alebo ak s ním neplatne skončil pracovný pomer okamžite alebo v skúšobnej dobe, a ak zamestnanec oznámil zamestnávateľovi, že trvá na tom, aby ho naďalej zamestnával, jeho pracovný pomer sa nekončí, s výnimkou, ak súd rozhodne, že nemožno od zamestnávateľa spravodlivo požadovať, aby zamestnanca naďalej zamestnával. D. je povinný zamestnancovi poskytnúť náhradu mzdy. C. náhrada patrí zamestnancovi v sume jeho priemerného zárobku odo dňa, keď oznámil zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom zamestnaní až do času, keď mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci alebo ak súd rozhodne o skončení pracovného pomeru.

XX. W. § 79 ods. X D. práce (zákon č. XXX/XXXX Z. z. účinný do XX.X.XXXX), ak celkový čas, za ktorý by sa mala zamestnancovi poskytnúť náhrada mzdy, presahuje XX mesiacov, môže súd na žiadosť zamestnávateľa jeho povinnosť nahradiť mzdu za čas presahujúci XX mesiacov primerane znížiť, prípadne náhradu mzdy zamestnancovi vôbec nepriznať.

XX. W. § X29 ods. 1 D. práce (zákon č. XXX/XXXX Z. z. účinný do XX.X.XXXX ako i účinného v čase splatnosti jednotlivých mesačných náhrad do XX.XX.XXXX), mzda je splatná pozadu za mesačné obdobie, a to najneskôr do konca nasledujúceho kalendárneho mesiaca, ak sa v kolektívnej zmluve alebo v pracovnej zmluve nedohodlo inak.

XX. W. § 132 D. práce (zákon č. XXX/XXXX Z. z. účinný do XX.X.XXXX ako i účinného v čase splatnosti jednotlivých mesačných náhrad do XX.XX.XXXX) Ustanovenia § 129 až XXX sa vzťahujú rovnako aj na náhradu mzdy a náhradu za čas pracovnej pohotovosti, ak ide o ich splatnosť, výplatu a vykonávanie zrážok.

XX. W. § X34 ods. 1 D. práce (zákon č. XXX/XXXX Z. z. účinný do XX.X.XXXX), priemerný zárobok na pracovnoprávne účely (ďalej len „priemerný zárobok“) zisťuje zamestnávateľ zo mzdy zúčtovanej zamestnancovi na výplatu v rozhodujúcom období a z obdobia odpracovaného zamestnancom v rozhodujúcom období.

XX. W. § 134 ods. X D. práce (zákon č. XXX/XXXX Z. z. účinný do XX.X.XXXX) rozhodujúcim obdobím je kalendárny štvrtrok predchádzajúci štvrtroku, v ktorom sa zisťuje priemerný zárobok. W. zárobok sa zisťuje vždy k prvému dňu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po rozhodujúcom období a používa sa počas celého štvrtroka, ak tento zákon neustanovuje inak.

XX. D. a rozhodujúcim predpokladom vzniku nároku na náhradu mzdy v súvislosti s neplatným skončením pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa je neplatnosť tohto skončenia pracovného pomeru. T. súdu o určení platnosti alebo neplatnosti skončenia pracovného pomeru je súd rozhodujúci o náhrade mzdy podľa § 79 D. práce viazaný a bez kladného rozhodnutia o neplatnosti skončenia pracovného pomeru sa nemožno s úspechom domáhať nároku na náhradu mzdy. Ak je skončenie pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa neplatné a zamestnanec oznámil zamestnávateľovi, že trvá na tom, aby ho naďalej zamestnával, jeho pracovný pomer sa nekončí a zostávajú mu zachované všetky práva a povinnosti vyplývajúce z ustanovenia § 47 D. práce. D. je povinný zamestnancovi súčasne poskytnúť náhradu mzdy. T. nároku na náhradu mzdy závisí od toho, kedy zamestnanec oznámil zamestnávateľovi svoje rozhodnutie o tom, aby ho ďalej zamestnával. N. na náhradu mzdy trvá až do času, keď mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci, alebo ak súd rozhodne o skončení pracovného pomeru.

XX. N. účastníkov z neplatného skončenia pracovného pomeru sa riadia ustanovenia D. práce, ktoré upravujú práva a povinnosti účastníkov pracovného pomeru, v ktorom sú ich vzťahy sporné v dôsledku skončenia pracovného pomeru. Ak dal zamestnávateľ zamestnancovi výpoveď, ktorej platnosť neuznáva, riadia sa pracovnoprávne vzťahy účastníkov až do uplynutia výpovednej doby pracovnou zmluvou a príslušnými pracovnoprávnymi predpismi. Až do uplynutia výpovednej doby pracovný pomer trval a zamestnanec má nárok na mzdu. N., či pracovný pomer účastníkov skutočne skončil, alebo či bude pokračovať, tu nastáva až po uplynutí výpovednej doby a až vtedy sa nároky účastníkov môžu riadiť ustanoveniami upravujúcimi nároky z neplatného skončenia pracovného pomeru. Na tom však nič nemení to, že zamestnancovi patrí náhrada mzdy odo dňa, kedy zamestnanec oznámil, že trvá na ďalšom zamestnávaní. To platí len vtedy, ak zamestnanec oznámil zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom zamestnávaní v dobe, keď pracovný pomer mal podľa neplatnej výpovede skončiť (t.j. až po uplynutí výpovednej doby), čo je deň odkedy môže byť najskôr priznaná náhrada mzdy zamestnancovi.

XX. Je nepochybné, že žalobca doručil žalovanému dňa X.XX.XXXX oznámenie, že skončenie pracovného pomeru dňom XX.X.XXXX výpoveďou považuje za neplatnú, trval na pokračovaní a žiadal, aby mu bola naďalej pridelená práca podľa pracovnej zmluvy, t.j. až do uplynutia výpovednej doby XX.X.XXXX pracovný pomer trval a zamestnanec mal nárok na mzdu a po uplynutí výpovednej doby zamestnanec má nárok na náhradu mzdy, ktoré právo vzniklo najskôr momentom doručenia oznámenia zamestnanca zamestnávateľovi dňa X.XX.XXXX a až vtedy sa nároky môžu riadiť ustanoveniami upravujúcimi nároky z neplatného skončenia pracovného pomeru. C. základnou hmotnoprávnou podmienkou priznania nároku na náhradu mzdy z titulu neplatného skončenia pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa bolo kvalifikované oznámenie zamestnanca zamestnávateľovi, že trvá na tom, aby ho zamestnávateľ ďalej zamestnával. V konaní nebolo sporné, že v danom prípade boli splnené podmienky v zmysle § 79 ods. X D. práce na priznanie náhrady mzdy žalobcovi. B. je len obdobie, za ktoré má byť náhrada mzdy priznaná.

XX. D. predpokladom na to, aby zamestnancovi nezanikol nárok na náhradu mzdy, je splnenie oznamovacej povinnosti zamestnanca. W. na náhradu mzdy vznikne najskôr momentom oznámenia

zamestnanca zamestnávateľovi, že trvá na tom, aby ho ďalej zamestnával (uznesenie N. súdu SR sp. zn. XCdo/XXX/XXXX).

XX. F. úpravou ustanovenia § 79 ods. X D. práce je, že v prípade podania oznámenia zamestnanca zamestnávateľovi pracovný pomer trvá aj naďalej. D. je preto povinný poskytnúť zamestnancovi náhradu mzdy v prípade, že mu neprideľuje prácu podľa pracovnej zmluvy, čo v danom prípade aj nastalo, keďže zamestnávateľ mu neumožnil naďalej pokračovať v práci. W. vzniku práva na náhradu mzdy je neplatné skončenie pracovného pomeru a nemôže vzniknúť skôr, než zamestnanec oznámi zamestnávateľovi, že trvá na tom, aby ho ďalej zamestnával. V konaní bolo nesporné, že zamestnanec dňa XX.XX.XXXX (sp. zn. XXC XXX/XXXX) podal žalobu o neplatnosť skončenia pracovného pomeru výpoveďou zo dňa XX.X.XXXX danou žalovaným žalobcovi a v zmysle ustanovenia § 79 ods. X D. práce pracovný pomer sa neskončil, a teda žalovaný (zamestnávateľ) bol povinný prideľovať žalobcovi (zamestnancovi) prácu až do právoplatného rozhodnutia súdu. B. konštatuje, že ak by zamestnávateľ umožnil žalobcovi naďalej pokračovať v práci, možno to považovať za jeden zo spôsobov, ako upraviť právny vzťah medzi účastníkmi pracovného pomeru počas obdobia neistoty do právoplatného rozhodnutia súdu o neplatnom skončení pracovného pomeru (alebo do času, než dôjde ku skončeniu pracovného pomeru iným spôsobom). W. práce až do vyriešenia spornosti skončenia pracovného pomeru je právnym následkom oznámenia zamestnanca, že trvá na tom, aby ho zamestnávateľ naďalej zamestnával. V prejednávanej veci počas vedeného súdneho konania zamestnávateľ neprideľoval zamestnancovi prácu, je teda povinný poskytnúť žalobcovi ako zamestnancovi náhradu mzdy. D. poskytovania náhrady mzdy je naviazaný na oznámenie žalobcu doručené žalovanému dňa X.XX.XXXX a po dni, kedy mal podľa rozvázovacieho úkonu zamestnávateľa pracovný pomer skončiť XX.X.XXXX.

XX. W. na náhradu mzdy možno prvýkrát uplatniť, keď sa táto náhrada mzdy stane splatnou, t.j. keď nastane čas jej plnenia. B. sa právo na náhradu mzdy stáva vymáhateľným právom, teda stáva sa nárokom, a od tohto okamihu začína plynúť trojročná lehota na uplatnenie tohto nároku. Čo sa týka premlčania, premlčujú sa jednotlivé náhrady mzdy za daný mesiac podľa toho, kedy u nich nastala splatnosť. W. lehota na uplatnenie nároku na náhradu mzdy pri neplatnom skončení pracovného pomeru teda začína plynúť od splatnosti každej jednotlivej náhrady mzdy za daný mesiac, za ktorý sa požaduje.

XX. B. je toho názoru, že rovnako ako v prípade začatia konania, tak aj v prípade uplatnenia zmeny návrhu v už začatom konaní sa s týmto procesným úkonom spájajú významné procesné i hmotnoprávne účinky. V zmysle ustanovenia § 112 Y. zákonníka je takýmto hmotnoprávnym účinkom zastavenie plynutia premlčacej doby (spočívanie premlčania). S. účinky zmeneného návrhu (týmto spôsobom novo uplatneného nároku alebo novo uplatnenej časti nároku) nastávajú dňom, kedy súdu došla písomná zmena návrhu, prípadne dňom, kedy žalobca urobil toto podanie ústne do zápisnice. A. premlčacích a prekluzívnych lehôt sa preto ohľadne takto uplatnených práv zastavuje týmto dňom a nie napr. dňom, keď bolo rozhodnuté o pripustení zmeny návrhu. C. účinky nastávajú aj v prípade, ak podanie obsahujúce zmenu návrhu má vady.

XX. V prejednávanej veci nárok na náhradu mzdy nebol žalobcom uplatnený dňom začatia konania dňa XX.XX.XXXX t.j. dňom podania žaloby na určenie neplatnosti výpovede na súde, ale dňa X.XX.XXXX bolo doručené podanie žalobcu, ktorým žalobu rozšíril o nárok na náhradu mzdy s úrokom z omeškania od X.XX.XXXX až do rozhodnutia súdu a požadoval náhradu za každý mesiac. Na výzvu súdu podaním zo dňa XX.X.XXXX žalobca vyčíslil výšku náhrady mzdy v sume XXX,XX eur od X.XX.XXXX do XX.XX.XXXX s tým, že uplatnenú výšku (rozsah) upraví po predložení výpočtu žalovaným. W. v čase, kedy konanie bolo prerušené (XX.X.XXXX do XX.X.XXXX) súd umožnil žalobcovi konkretizovať uplatnenú časť nároku (nevyčíslenú výšku náhrady mzdy za každý mesiac od X.XX.XXXX až do rozhodnutia súdu) a uplatnený nárok na náhradu mzdy mesačnej výšky náhrady (jej rozsah) upresnil žalobca podaním doručeným súdu XX.X.XXXX, je súd toho názoru, že takýto postup nemôže byť na ujmu jeho práv (žalobcu). S. účinky uplatneného nároku na náhradu mzdy za každý mesiac bez vyčíslenej výšky uplatneného nároku až do rozhodnutia súdu o neplatnosť výpovede, podľa názoru súdu nastali doručením podania, ktorým bola žaloba uplatnená na súde t.j. dňom X.XX.XXXX. W. námietku žalovaného o premlčaní práva na náhradu mzdy za obdobie od XX/XXXX do X/XXXX súd považoval za nedôvodnú.

XX. Z uvedeného záveru súdu vyplynulo, že nárok na náhradu mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru žalobca uplatnil dňa X.XX.XXXX a od výroku o neplatnosti skončenia pracovného pomeru

rozhodnutím č. k. XXC/XXX/XXXX-XXX zo dňa XX.XX.XXXX je výrok o uplatňovanej náhrade mzdy závislý. A. rozhodujúce to, že žalovaný ako zamestnávateľ so svojím zamestnancom skončil pracovný pomer neplatne a keďže zamestnanec trval na pokračovaní, žalovaný bol povinný poskytnúť mu náhradu mzdy, keďže mu neprideloval prácu podľa pracovnej zmluvy. N. na náhradu mzdy podľa § 79 ods. X D. práce patrí žalobcovi pri splnení zákonných predpokladov do právoplatného rozhodnutia súdu, ktorý rozhodol o tom, že skončenie pracovného pomeru výpoveďou zo dňa XX.X.XXXX danou žalovaným žalobcovi je neplatné a rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa XX.X.XXXX. Po právoplatnom rozhodnutí o neplatnosti pracovného pomeru pracovný pomer medzi stranami sporu bol ukončený dohodou dňa XX.X.XXXX a táto skutočnosť nebola medzi stranami sporná.

XX. D. ako zamestnávateľ uplatnil v rámci tohto konania, v ktorom zamestnanec uplatňuje nárok na náhradu mzdy za obdobie od X.XX.XXXX do XX.X.XXXX v sume XX.XXX,XX eur, nárok na nepriznanie náhrady mzdy za čas presahujúci XX mesiacov. E. ustanovenie § 79 ods. X D. práce umožňuje súdu znížiť prípadne vôbec nepriznať zamestnancovi náhradu mzdy, ak celkový čas, za ktorý by sa mu mala poskytnúť náhrada presahuje XX mesiacov a v danej veci o takýto prípad ide. D. uplatňuje náhradu mzdy v rozhodnom období za XX mesiacov. B. je toho názoru, že podmienkou zníženia, resp. nepriznania náhrady mzdy je uplatnenie tohto nároku zamestnávateľom na súde a bez žiadosti zamestnávateľa súd nemôže jeho povinnosť nahradiť zamestnancovi mzdu znížiť, prípadne ju vôbec nepriznať. N. zamestnávateľa na nepriznanie náhrady mzdy nad rozsah XX mesiacov bol riadne uplatnený.

XX. W. ustálenej judikatúry základným hľadiskom pri rozhodovaní súdu o tom, že na žiadosť zamestnávateľa zníži, poprípade neprizná zamestnancovi náhradu mzdy za dobu presahujúcu dvanásť mesiacov (§ 79 ods. X D. práce), je len skutočnosť, či zamestnanec bol po neplatnom rozviazaní pracovného pomeru zamestnaný u iného zamestnávateľa, poprípade či sa do práce nezapojil z vážneho dôvodu a súd pri posudzovaní uplatneného nároku zistil, že žalobca v posudzovanom období od X.XX.XXXX do získania oprávnenia na podnikateľskú činnosť (X.X.XXXX) nebol evidovaný na úrade práce, ani nepoberal dávky v nezamestnanosti a teda možno konštatovať, že v tomto období nebolo preukázané naplnenie znakov aktívneho hľadania práce, ktoré okrem iného vyžaduje aj prihlásenie do evidencie „nedobrovoľne“ nezamestnaných na úrade práce, a jeho zotrvanie v evidencii s možnosťou spolupráce s príslušným úradom práce a ich ponukou voľných miest, čo žalobca nevyužil a preto toto obdobie jeho dobrovoľnej nezamestnanosti je potrebné pripísať na jeho ťarchu. V období od X.X.XXXX do X.X.XXXX žalobca bol samostatne zárobkovo činnou osobou s oprávnením na podnikateľskú činnosť služby súvisiace s počítačovým spracovaním údajov, tj. činnosť vykonávaná samostatne podnikateľom vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť za účelom dosiahnutia zisku. Od X.X.XXXX až doposiaľ zamestnanec a zároveň konateľ spoločnosti P & P partners s.r.o. A.. Je potrebné zdôrazniť, že zmyslom pracovného pomeru je výkon závislej práce v podriadenom postavení na základe pokynov zamestnávateľa, zmyslom vzťahu spoločnosti a štatutárneho orgánu je úprava obchodného vedenia a konania osoby v mene spoločnosti, ide o dva odlišné inštitúty. B. súbeh to ale samozrejme nevylučuje, ale vyvstáva otázka konfliktu záujmov, nakoľko na oboch stranách stojí tá istá osoba, konateľ podpisuje tú istú pracovnú zmluvu za spoločnosť i za seba. B. tvrdenia žalobcu, že podnikateľskú činnosť vykonáva pre počítačové spracovanie údajov a teda pokračoval v činnosti, ktorú robil u žalovaného neboli sporné; skutočnosť, že spoločnosť v ktorej je i v súčasnosti zamestnancom a konateľom nedosahuje zisk a poberá len minimálnu mzdu, podľa názoru súdu, nemôže byť na ťarchu žalovaného. B. je toho názoru, že pokiaľ podnikateľská činnosť neprináša žiadne príjmy, logickým vyústením by bolo ukončenie takýchto aktivít a nie pokračovanie v nich.

XX. S poukazom na tieto zistenia súd priznal žalobcovi náhradu mzdy za obdobie od X.XX.XXXX do XX.X.XXXX t.j. za XX mesiacov ako dolnej hranice. B. priznal za toto obdobie náhradu mzdy vo výške priemerného zárobku v sume XXX,XX eur, ktorý výpočet vychádzal z priemernej mesačnej mzdy žalobcu za rozhodné obdobie tretí kvartál XXXX a v súlade s § 134 D. práce, podľa ktorého na pracovnoprávne účely je postup zisťovania priemerného zárobku zo mzdy a z odpracovaného obdobia za predchádzajúci štvrtrok. C. pri jeho výpočte sa vychádza z hrubej mzdy zúčtovanej na výplatu v rozhodujúcom období a z obdobia odpracovaného zamestnancom v rozhodujúcom období, ktorým je v zásade predchádzajúci kalendárny štvrtrok. N. mzdy ako ju upravuje citované ustanovenie § 79 ods. X D. práce je dôsledkom nesplnenia povinnosti zamestnávateľa, ktorý je povinný prideliť zamestnancovi trvajúcemu na tom, aby ho zamestnávateľ ďalej zamestnával prácu podľa § 47 ods. X písm. a) D. práce v súlade s pracovnou zmluvou. D. z dôvodu, že mu zamestnávateľ neumožnil prácu vykonávať súd priznal nárok za rozhodujúce obdobie spolu v sume X.XXX,XX eur, ktorá predstavuje náhradu mzdy od X.XX.XXXX do

XX.X.XXXX sumu XX x XXX,XX eur = X.XXX,XX eur + XXX,XX eur tj. XX dní za mesiac október XXXX (XXX,XX : XX x XX dní). W. náhradu za obdobie od X.XX.XXXX do XX.X.XXXX vo výške X.XXX,XX eur túto náhradu možno chápať nielen ako ekvivalent mzdy, ale ako sankciu voči zamestnávateľovi pre neplatné skončenie pracovného pomeru. B. má za to, že rozhodnutie priznávajúce náhradu mzdy z neplatného rozviazania pracovného pomeru má povahu deklaratórneho rozsudku, t.j. iba potvrdzuje už jestvujúce hmotné práva a povinnosti, priznaním náhrady mzdy sa nekonštituuje žiadny nový právny stav, ale hmotnoprávnemu vzťahu sa iba procesne dodáva kvalita vykonateľného práva.

XX. W. ide o uplatnený nárok žalobcu na náhradu mzdy za obdobie od X.XX.XXXX do XX.X.XXXX presahujúci priznané obdobie X.XX.XXXX do XX.X.XXXX, súd ako nedôvodný zamietol. C. po tom, ako sa súd zaoberal, či sa žalobca zapojil do práce, či poberal výhodnejšiu mzdu, z vykonaného dokazovania mal preukázané, že bol nebol zaradený v evidencii uchádzačov o zamestnanie a vykonával podnikateľskú činnosť vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť za účelom dosiahnutia zisku. W. názoru súdu priznanie náhrady mzdy aj za obdobie prevyšujúcu XX mesiacov by bolo v rozpore so základnými princípmi pracovnoprávných vzťahov stanovených článkom X D. práce, kedy výkon práv a povinností vyplývajúcich z pracovnoprávných vzťahov musí byť v súlade s dobrými mravmi; nikto nesmie tieto práva a povinnosti zneužívať na škodu druhého účastníka pracovnoprávného vzťahu a čl. X základných princípov civilného sporového poriadku, v zmysle ktorých ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. W. istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

XX. W. ide o žalované príslušenstvo (úroky z omeškania vo výške 9% ročne od splatnosti jednotlivých náhrad mzdy za jednotlivý mesiac od XX.XX.XXXX až XX.X.XXXX do zaplatenia) súd konštatuje, že k omeškaniu na strane zamestnávateľa s plnením náhrady mzdy pri neplatnom skončení pracovného pomeru dochádza u jednotlivých náhrad mzdy spravidla za ten ktorý mesiac podľa toho, kedy u nich nastala splatnosť a nie až právoplatnosťou rozsudku o určení neplatnosti skončenia pracovného pomeru (uznesenie NS SR sp. zn. XCdo/XXX/XXXX, rozhodnutie NS SR sp. zn. XNcdo/X/XXXX). W. náhradu mzdy (bez rozlišovania, či ide o náhradu mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru alebo o inú náhradu mzdy) ako to vyplýva zo vyššie citovanej zákonnej úpravy (§ 129, § 132 D. práce) je stanovená mesačná splatnosť, rovnako ako u mzdy, ak sa v pracovnej zmluve nedohodlo inak W. náhrade mzdy ide nepochybne o uspokojenie peňažného nároku, ktorý zaniká splnením, pričom účastník je povinný nárok druhého účastníka uspokojiť včas a riadne. K omeškaniu zamestnávateľa s plnením nároku na náhradu mzdy dochádza aj v tomto prípade vtedy, ak nárok včas a riadne nesplní. Y. nastáva uplynutím času určeného na plnenie t.j. ak zamestnávateľ neposkytne plnenie zamestnancovi najneskôr v posledný deň splatnosti nároku. H. splnenia môže byť predovšetkým dohodnutý účastníkmi, v prejednávanej veci výplatný termín na výplatu mzdy bol stanovený najneskôr XX. deň v mesiaci. Aj keď teda pre rozhodnutie súdu o priznanie nároku na náhradu mzdy podľa § 79 ods. X D. práce je potrebné, aby otázka platnosti bola vyriešená v samostatnom konaní na základe žaloby podanej podľa § 77 D. práce, omeškание zamestnávateľa s plnením tohto nároku nastáva márnym uplynutím termínu splatnosti náhrady mzdy.

XX. W. ide o argumentáciu žalovaného týkajúcu sa nepriznania úrokov z omeškania (úroky z omeškania nemajú oporu v D. práce a poukázal na uznesenie U. súdu SR sp. zn. II. ÚS XXX/XXXX) s touto argumentáciou sa súd nestotožňuje. W. predpisy neupravujú úroky z omeškania, avšak súdna prax v mnohých prípadoch postupuje podľa občianskoprávných predpisov. B. vyslovuje právny záver, že nárok zamestnanca na zaplatenie úrokov z omeškania z náhrad mzdy priznanej z neplatného skončenia pracovného pomeru je potrebné posudzovať podľa § 517 ods. X Y. zákonníka v spojení s § 1 ods. X D. práce, a že žalobcovi patria úroky z omeškania z náhrady mzdy za každý jednotlivý mesiac obdobia, za ktoré mu bola táto priznaná, odo dňa nasledujúceho po dohodnutej dobe splatnosti mzdy, je plne komformný s doterajšom ustálenom súdnou praxou. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutia NS SR sp. zn. XCdo/XXX/XXXX, XCdo/XXX/XXXX, XCdo/XX/XXXX. V prejednávanej veci nebol dôvod odkloniť sa od uvedenej súdnej praxe a pri posudzovaní právnych následkov omeškania účastníkov pracovnoprávných vzťahov s plnením ich peňažných záväzkov je potrebné vychádzať z Y. zákonníka (lex generalis) v dôsledku absencie osobitnej právnej úpravy v D. práce (lex specialis) a aplikovať tak § XXX ods. X Y. zákonníka, na prípady omeškania zamestnávateľa so zaplatením

(náhrady) mzdy zamestnancovi. V tomto prípade sa totiž uplatňuje širší výklad všeobecných ustanovení Y. zákonníka, na ktorých subsidiárne použitie odkazuje § 1 ods. X D. práce. L. ustanovenie totiž výslovne neodkazuje výlučne na všeobecné ustanovenia prvej časti Y. zákonníka, a preto je potrebné za všeobecné ustanovenia v zmysle dikcie § X ods. X D. práce považovať nielen všeobecné ustanovenia Y. zákonníka uvedené v jeho prvej časti (§ 1 až § 122), ale aj všeobecné ustanovenia uvedené v jeho ôsmej časti, označenej ako záväzkové právo (§ 488 až § 587), keďže pracovnoprávne vzťahy treba, rovnako ako aj občianskoprávne vzťahy považovať za záväzkové vzťahy, v ktorých účastníci vystupujú ako nositelia subjektívnych práv a povinností stanovených normami pracovného práva. L. U. súdu SR sp. zn. II.ÚS/XXX/XXXX, ktoré vychádza z právneho stavu podľa D. práce a zaoberal sa aj otázkou úrokov z omeškania (riešenou N. súdom vo veci sp. zn. XCdo XXX/XXXX) a dospel aj k záveru, že zamestnávateľ sa dostáva do omeškania s vyplatením jednotlivých mesačných náhrad mzdy pri neplatnom skončení pracovného pomeru márnym uplynutím výplatného termínu v nasledujúcom kalendárnom mesiaci, z čoho vyplýva i to, že nasledujúcim dňom vzniká zamestnancovi právo na úrok z omeškania z príslušnej sumy náhrady mzdy.

XX. B. s poukazom na vyššie uvedené nárok zamestnanca na zaplatenie úrokov z omeškania z náhrad mzdy priznanej z neplatného skončenia pracovného pomeru posudzoval podľa občianskoprávných predpisov, kedy výška úrokov z omeškania je určená N. vládou č. XX/XXXX Z. z. pre omeškание s plnením peňažného dlhu (§ 3 výška úrokov z omeškania je o X percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Z. centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu) a je vykonávacím predpisom k § 517 ods. X Y. zákonníka (ak ide o omeškание s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis). U. z omeškania je vo svojej podstate majetkovou sankciou a má veriteľa (zamestnanca) odškodniť za to, že nemohol použiť dlhovanú istinu náhrady mzdy, úžitky ktorej na druhej strane mohol za čas meškania poberať dlžník (zamestnávateľ). W. rozhodovaní o priznaní úroku z omeškania nie je rozhodujúce, či žalovaný omeškania zavinil, resp. dôvod omeškania; na vznik nároku na úrok z omeškania stačí, že zákonom stanovená lehota plnenia uplynula.

XX. Z vyššie uvedeného vyplýva, že v danej veci k splatnosti náhrady mzdy dochádzalo u jednotlivých náhrad mzdy spravidla za ten ktorý mesiac najneskôr XX. deň v mesiaci. K omeškaniu na strane zamestnávateľa (žalovaného) s plnením náhrady mzdy pri neplatnom skončení pracovného pomeru dochádzalo u jednotlivých náhrad priznanej mzdy XXX,XX eur spravidla za ten ktorý mesiac XX. dňom príslušného mesiaca (prvý deň omeškania). B. s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a pri aplikácii citovaných zákonných ustanovení dospel k záveru o dôvodnosti nároku žalobcu na náhradu mzdy za obdobie od X.XX.XXXX do XX.X.XXXX, preto zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy X.XXX,XX eur spolu s príslušným úrokom z omeškania za mesačné náhrady mzdy tak, ako vyplýva z výrokovej časti tohto rozhodnutia a vo zvyšku žalobu zamietol. B. uložil povinnosť žalovanému túto náhradu zaplatiť do XX dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia náhradu (§ 2X2 ods. 3 E. lehota na plnenie tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. B. môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu).

XX. O trovách konania súd rozhodol podľa § X62 ods. X E. (o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí) v spojení s ustanovením § 255 ods. 2 E., ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

XX. K. žalobca mal vo veci úspech len čiastočný a s prihliadnutím na okolnosti, ktoré viedli žalobcu k súdnemu uplatneniu nároku na náhradu mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru sa súdu javí spravodlivým, aby každá strana znášala svoje náklady. W. súd vyslovil, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

XX. D. podľa ustanovení § 4 ods. X písm. d) zákona č. XX/XXXX Zb. o súdnych poplatkoch (od poplatku sú oslobodení: žalobca v konaní o náhradu škody z pracovného úrazu a choroby z povolania, v konaní o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru alebo štátnozamestnaneckého pomeru a pri uplatnení nárokov z neplatného skončenia pracovného pomeru alebo štátnozamestnaneckého pomeru) bol oslobodený od poplatkov. W. § X ods. 2 veta prvá citovaného zákona, ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho žalobe alebo návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť žalovaný alebo odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. K. súd nezistil u

žalovaného dôvody na oslobodenie a v konaní neboli preukázané skutočnosti na jeho oslobodenie od poplatku, preto súd zaviazal k povinnosti žalovaného zaplatiť súdny poplatok za podaný návrh a to X % z priznanej sumy 9.XX7.76 eur (položka 1 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov, z ceny predmetu konania 6 %), čo predstavuje sumu 577 eur tak, ako vyplýva z výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde v Žiline.

Odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 Civilného sporového poriadku).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (363 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z. z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).